Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 1035

Επιστολή του Γεώργιου Σισίνη προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη σχετικά με τις μετακινήσεις των εχθρικών στρατευμάτων και την παραλαβή επιστολών του Ι. Καποδίστρια

24 Νοεμβρίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Γεώργιου Σισίνη πρὸς τὸν Γενικὸ Ἀρχηγὸ Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, μὲ τὴν ὁποία τὸν ἐνημερώνει γιὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν Πάτρα πρὸς τὰ μεσσηνιακὰ φρούρια. Στὴν περιοχὴ τοῦ Πύργου βρίσκεται ὁ «Πεκήραγας Γάλλος», ἐνῶ ὁ Δελῆ Ἀχμὲτ πασᾶς ἔμεινε στὴν Πάτρα μὲ τὸ σῶμα τῶν Ἀλβανῶν, μὲ σκοπὸ νὰ μεταβοῦν στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα. Ὁ Γεώργ. Σισίνης ἔλαβε γράμματα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Καποδίστρια ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ τὰ ἀπέστειλε ἀμέσως πρὸς τὴν κυβέρνηση, μὲ τὰ ὁποῖα ζητεῖται νὰ ἀποσταλεῖ ἑλληνικὸ πλοῖο στὴν Κέρκυρα, τελευταῖο σταθμὸ τῆς διαδρομῆς τοῦ Ἰω. Καποδίστρια, ὥστε «νὰ ἔλθῃ στὴν Ἑλλάδα μὲ ἑλληνικὴν σημαίαν». Παράλληλα, σημειώνει πὼς ἀπὸ Ζάκυνθο ὑπάρχει ἡ πληροφορία πὼς ὁ Ἰω. Καποδίστριας εἶχε φτάσει ἤδη στὴ Νάπολη τῆς Ἰταλίας. Ἐνημερώνει πὼς ὁ Ἀρχιστράτηγος Richard Church στρατοπέδευσε στὸ Δραγαμέστο (σημ. Καραϊσκάκης Αἰτωλοακαρνανίας) μὲ 400 στρατιῶτες, ἐνῶ ὁ Χρύσανθος Σισίνης στὸ Τατάραλι (σημ. Ἀνθώνας Ἠλείας). Στὴ συνέχεια, ὁ Γεώργ. Σισίνης διεκτραγωδεῖ τὴν κατάσταση τῶν κατοίκων τῆς Γαστούνης: ἀναφέρει πὼς σὲ διάστημα 7 ἐτῶν χάθηκαν 10.000 ψυχές, πὼς ἡ Γαστούνη «ἐπυρπολήθη, ἐπολιορκήθη, ἐπολεμήθη, ἐσκοτώθη, αἰχμαλωτίσθη, ἐλαφυραγωγήθη», πὼς αὐτὴ τὴ στιγμὴ οἱ κάτοικοί της πεινοῦν, πὼς δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ διαχειριστεῖ τὴν κατάσταση καὶ περιγράφει μὲ δραματικὸ τρόπο τὴν πείνα ποὺ βιώνουν οἱ γυναῖκες τῶν στρατιωτῶν, οἱ «γαγγραινιασμένοι καὶ δυστυχισμένοι» στρατιῶτες, οἱ χῆρες καὶ τὰ ὀρφανά. Ἀκολούθως, ἀναφέρεται σὲ πληροφορίες ποὺ φτάνουν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ τοὺς ξένους πρεσβευτὲς ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ρωσικῶν στρατιωτικῶν δυνάμενων στὶς Παρίστριες Ἡγεμονίες. Ἀναφέρει τὴ διαταγὴ ἐξόντωσης τῶν χριστιανῶν τῆς Σμύρνης, τὴν ὁποία ἀπέτρεψαν οἱ Μεγάλες Δυνάμεις, καὶ παράλληλα πὼς ὁ Ταχὴρ πασᾶς (Καπουδᾶν πασᾶς ἀπὸ τὸ 1827, βλ. Σπ. Τρικούπης, Ἱστορία, τ. 4, σ. 30, 135 καὶ 155) πλέει πρὸς Μάλτα, ἐγκαταλείποντας τὴν ὑπηρεσία του πρὸς τὸν Σουλτάνο –ἡ πληροφορία αὐτὴεἶναι ἀνακριβής. Τέλος, ἀναφέρεται καὶ στὸν θάνατο τοῦ Ἰωάννη-Βαπτιστῆ Πέτα, ὁ ὁποῖος πληγώθηκε ἀπὸ ἀτύχημα καὶ ἐνῶ μετέβη στὰ Ἑπτάνησα γιὰ νὰ θεραπευτεῖ, δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἀποβιβαστεῖ οὔτε στὴ Ζάκυνθο οὔτε στὴν Κεφαλονιὰ καὶ τὸν Κάλαμο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μείνει ἀβοήθητος καὶ νὰ χάσει τὴ ζωή του, στὶς 29 Ὀκτωβρίου,ἔξω ἀπὸ τὴν Κεφαλονιά. Ἀπὸ τὴν πρώτη δημοσίευση τοῦ παρόντος ἔχει παραλειφθεῖ μεγάλο τμῆμα του.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 575-576.

Ἐξοχώτατε Γεν(ικὲ) Ἀρχηγέ!

Οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ Πάτρας ἐπέστρεψαν εἰς τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας. Σήμερον εὑρίσκονται εἰς Πύργον. Ἀκούωμεν καὶ πόλεμον, τὶ εἶναι εἰσέτι δὲν ἐμάθαμεν. Εἰς τῷ ἐν Πύργῳ σῶμα εἶναι ὁ Πεκίραγας Γάλλος, ὁ Ἀχμέτ πασᾶς ἔμεινεν εἰς Πάτρας μὲ τοὺς ἐν αὐτῷ καὶ Ἀλβανοὺς νὰ ἀπεράσῃ εἰς Ῥούμελην.

Χθὲς ἔλαβον γράμματα ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην ἐκ Παρησσίων τὰ ὁποῖα σήμερον ἔπεμψα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἐξοχώτης του ζητᾶ πλοῖον ἐθνικὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς Κέρκυρα καὶ ἐκεῖ ὁ αὐτάδελφὸς του Β. Καποδίστριας θέλει τὸ ὁδηγήσει εἰς ποῖον λιμένα νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ τὴν ἐξοχώτητά του νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἑλληνικὴν σημαίαν.

Ἂν ἡ ἐξοχώτης του γράφει ἀπὸ τὰ Παρρήσια, πλὴν ἀπὸ γράμματα τῆς Ζακύνθου σημαντικῶν ὑποκειμένων πληροφοροῦμαι ὅτι ἔφθασεν εἰς Νεάπολιν. Ὁ εἰς Ἀγγλίαν ἐλθὼν ῥωσσικὸς στόλος ὁ ἐκεῖ ῥωσσικὸς πρέσβυς τὸν ἤμυσιν ἔπεμψεν ἐδώ, τὸν δὲ ἐπέστρεψεν εἰς Ῥωσσίαν· εἰς τοῦτο ἐπειράχθη πολὺ ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος καὶ τὸν στέλλει ὀπίσω.Ἔρχεται καὶ ἄλλη μοίρα ἀγγλικὴ καὶ μία φρεγάτα ἐξ αὐτῆς ἔφθασεν εἰς Μάλταν, ἡ αὐτὴ μοίρα φέρει καὶ στρατεύματα.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπὸ τὰς 20 τοῦ ἐνεστῶτος ἀπέρασεν εἰς Δραγαμέστον μὲ 400. Ὁ σκοπὸς του εἶναι ὅτι ἐκεῖ

ὁποῦ εὑρίσκεται τὸ ἀρχιστρατηγεῖον ἐκεῖ δείχνει εἰς τὸν καθέναν ὅτι εἶναι καὶ πόλεμος. Ὁ Χρύσανθος ἐτοποθετήθη εἰς τοῦ Τατάραλη.

Ἡ δυστυχία τῆς Γαστούνης σᾶς εἶναι κατὰ πολλὰ γνωστή, ὅτι ἐπυρπολήθη, ἐπολιορκήθη, ἐπολεμήθη, ἐσκοτώθη, αἰχμαλωτίσθη, ἐλαφυραγωγήθη, καὶ λείπουν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας ψυχὰς εἰς ἑπτὰ χρόνων διάστημα. Ἡ μόνη της παρηγορία εἶναι νὰ προμηθευθῇ ἡ πεῖνα της, ὅτι μὲ ἀγραπήδια ζοῦν, καὶ αὐτὰ τώρα ἐτέλειωσαν, καὶ ἄρχησαν νὰ κόπτουν νὰ ἀλέθουν τὰ κότζαλα καὶ νὰ τρώγουν. Βλέπει τόσας συνεισφορὰς ὁποῦ ἔρχονται τῶν Ἑλλήνων εἰς Ναύπλιον καὶ Αἴγιναν, αὐτῆ δὲ τίποτες δὲν εἶδεν. Ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ μεγάλη πεῖνα τοὺς βιάζει νὰ γίνουν κλέπται καὶ λησταί, κάμνω πρὸς αὐτοὺς τὸ χρέος μου, τοὺς ἐπαπειλῶ, τοὺς τάζω, τοὺς δίδω ἐλπίδας, τέλος πάντων βλέπων τὸ ῥιψοκίνδυνον ἔχω νὰ εἰπῶ τὸ «ἀθῶος εἰμὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου» καὶ νὰ ἀναχωρήσω.

Οἱ προσκυνημένοι ἀντὶ νὰ βοηθηθοῦν βασανίζονται καὶ πολὺ ἐσκληρύνθησαν, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. Αἱ γυναῖκες τῶν στρατιωτῶν ἔρχονται καὶ μοῦ ζητοῦν ψωμί, ὅτι οἱ ἄνδρες των δὲν τοὺς ἄφησαν, ἔρχονται πληγωμένοι, γαγκρενιασμένοι καὶ δυστυχισμένοι, ἔρχονται αἱ χῆρες καὶ τὰ ὀρφανὰ γυμνὰ καὶ νενεκρωμένα ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ἐγώ τὶ νὰ τοὺς κάμω, ἢ τὶ ἔχω νὰ τοὺς δώσω;

Αὐτὰ ὅλα σὲ τὰ γράφω, διότι τόσα μεγάλα καὶ ἄπειρα δεινὰ κἀμμία ἄλλη ἐπαρχία δὲν ὑπέφερε ὡς αὐτή, καὶ ὡς ἀρκετὸς οἰκονομήσατε τὸ πράγμα.

Εἰς τὰς 8 τοῦ ἐνεστῶτος ἐλήφθη τὸ γράμμα σας σημειωμένον τῇ αη τούτου. Ἕως τώρα δὲν σᾶς ἀπεκρίθην ὅτι δὲν μὲ ἔτυχεν κἀνένα συνάντημα. Ἤδη σᾶς γράφω ἐπίτηδες μὲ τὸν παρόντα, μὲ τὸν ὁποῖον περιμένω κάθε νέον καὶ ἀξιοπερίεργον νὰ μάθω.

Ὡς μανθάνω ὁ σουλτάνος ἐσκότωσεν τοὺς τρεῖς δραγομάνους Ἀγγλίας, Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας. Τοὺς δὲ τρεῖς πρέσβεις ἐφυλάκωσεν εἰς τοὺς ἑπτὰ γουλάδες. 170 χιλιάδες Ῥῶσσοι μὲ τὸν μέγαν δοῦκαν Κωνσταντῖνον ἐμβῆκαν εἰς τὴν Βασαραβίαν, οἱ δὲ Τοῦρκοι ἐνδυναμώνουν τὴν Βλαχομπογδανίαν. Δὲν ἠξεύρω διὰ ποῖαν αἰτίαν 60 χιλιάδες Ἀουστριακοὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν Σερβίαν;

Ὁ σουλτάνος ἔγραψεν εἰς Σμύρνην νὰ φονεύσουν ὅλους τοὺς χριστιανοὺς κάθε φυλῆς. Οἱ ναύαρχοι ὅμως ἐπρόλαβαν αὐτὴν τὴν τραγικὴν θυσίαν, οἵτινες ὡς πληροφοροῦμαι ἔχουν συμβούλιον πολεμικὸν εἰς τὴν Μῆλον. Ἐπῆγεν ἐκεῖ καὶ ὁ Κόχραν, ἴσως κτυπήσουν κἀνένα μέγα μέρος καὶ ἄμποτες νὰ τῷ ἐβλέπαμεν ὅσον ὀγλήγωρα.

Ὁ Ταὴρ πασᾶς καπετὰν πασᾶς ἀνεχώρησεν μὲ ἕν κορβέτον διὰ Μάλταν, μὴ θέλων πλέον νὰ εἶναι εἰς δούλευσιν τοῦ σουλτάνου. Αὐτὸς εἶναι Σκονδριανὸς ἀναθρεμένος εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πολύγλωσσος.

Σᾶς εἶναι γνωστὸν ἴσως ὁποῦ ταῖς ἀπερασμέναις ἠκολούθησαν ἕνα μάγκανον εἰς τὸ Κατάκωλον, ὅταν ἦτον ὁ Πέτας ἐκεῖ. Αὐτὸς ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ὑπηρέτου του ἐπληγώθη, ἐπῆγεν εἰς Ζάκυνθον νὰ ἰατρευθῇ δὲν τὸν ἐδέχθησαν, ἐπῆγεν εἰς Κεφαληνίαν ὁμοίως, ἐπῆγεν εἰς Κάλαμον καὶ ἐκεῖ ὁμοίως. Ἤδη δὲ ἔμαθον ὅτι εἰς τὰς 29 παύσαντος ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος εἰς Κεφαληνίαν, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος πολλὰ μὲ ἐλύπησε, καθὼς ἦτον ὅλος ἀδελφὸς καὶ φίλος εἰλικρινής καὶ μονάκριβος τοῦ ὀσπητίου του. Φαίνεται τὸ ἐσπέρας νὰ τοῦ ἦλθεν ἕνας κόληκας ὡς γράφουν καὶ τὸ πρωῒ ἐτελείωσεν. Μένω.

Χελιδώνι τῇ 24 9βρίου 1827
Εἰς ὁρισμούς σας
γεώργιος σισίνης
[ἐπὶ τοῦ νώτου:]
Γεώργιος Σισίνης
ἐγράφ(η) 24 9βρίου Χελιδώνι
ἐλήφ(θη) 26 τοῦ ἰδίου Καρύταινα

[ἐπιγραφὴ διεύθυνσης:]
Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Γεν(ικὸν) ἀρχηγὸν κύριον Θ. Κολοκοτρώνην
Εἰς Καρύταινα

ἄμποτες = μακάρι, εἴθε

Αριθμός Τεκμηρίου
1035

Τίτλος
Επιστολή του Γεώργιου Σισίνη προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη σχετικά με τις μετακινήσεις των εχθρικών στρατευμάτων και την παραλαβή επιστολών του Ι. Καποδίστρια

Ημερομηνία Σύνταξης
24 Νοεμβρίου 1827

Τόπος Σύνταξης
Χελιδόνι

Συντάκτης
Σισίνης Γεώργιος

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
198mm × 289mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/1035

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

